LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Maastotarkastusraportti

21.8.2026
Alueellinen vastuumuseo

Arkisto- ja rekisteritiedot

Kohde ja kunta:	Ahtolanranta, Asikkala
Tutkimuksen laji:	Maastotarkastus
Peruskarttalehti:	M4312F4
Kiinteistöt:	16-403-6-3 AHTOLANRANTA
Tutkittu alue:	n. 0,25 ha
Inventoija:	Toni Paukku
Kenttätyöaika:	11.8.2026
Tutkimuslaitos:	Lahden museot / Päijät-Hämeen alueellinen vastuumuseo
Löydöt:	-
Aiemmat löydöt:	-
Valokuvat:	OMA202620:18–26

Johdanto: Asikkalan kunnassa Vääksyn keskustaajama-alueella Vesijärven pohjoisrannalla sijaitseva kiinteistö 16-403-6-3 Ahtolanranta on kaavamuutoksen kohteena. Kaavamuutoksessa kiinteistö muutettaisiin puistoalueesta rakennuspaikaksi. Lahden museot totesi helmi- ja elokuussa 2026 kaavamuutoksen laatijan kanssa käymissään sähköpostikeskusteluissa, että kiinteistöltä tai sen välittömästä läheisyydestä ei tunneta muinaismuistolain (295/1963) suojaamia kiinteitä muinaisjäännöksiä, mutta tiedot kohdan kiinteistä muinaisjäännöksistä ovat kuitenkin vanhentuneet. Maanmittauslaitoksen 5 p -laserkeilausaineistosta on myös erotettavissa mahdollinen kiinteistön poikki kulkeva vanha tierakenne. Tämä mahdollisesti käytöstä jäänyt tieosuus sijaitsee hyvin lähellä jo keskiajan lopulla Hämeenlinnasta Vääksyn kautta Olavinlinnaan kulkeneen Suuren Savontien arveltua pohjoista haaraa[1] (ks. kartat 5, 6, 7 ja 10). Keskiaikaisia ja uuden ajan alun maakuntia ja niiden linnoja, kirkkoja, kaupunkeja ja kyliä yhdistäneen maantieverkoston käytöstä jääneet osat ovat muinaismuistolain rauhoittamia kiinteitä muinaisjäännöksiä, mutta nuorempia käytössä olevia tai käytöstä jääneitä historiallisia teitä rakenteineen ja rakennekerroksineen ei luokitella kiinteiksi muinaisjäännöksiksi (poikkeuksena tähän muinaisiin asuinpaikkoihin suoraan liittyvät jäännökset, esim. käytöstä jääneet kyläraitit). Käytössä olevaan historialliseen tiehen ei voida soveltaa muinaismuistolakia, vaikka siinä periaatteessa voi olla vanhoja rakenteita tai rakennekerroksia. Määrittelyn ulkopuolelle jääviä tien- tai sillanjäännöksiä voidaan sen sijaan esittää suojeltavaksi maankäyttö- ja rakennuslain tai rakennusperintölain keinoin.[2] Mainitun keskiajalta peräisin olevan Hämeenlinnasta Olavinlinnaan kulkeneen tien käytöstä jäänyttä osaa on tutkittu aiemmin arkeologien toimesta vuoden 2021 tehdyn inventoinnin yhteydessä[3] ja vuonna 2023 toteutetuissa kaivauksissa[4]. Kohde sijaitsi noin 1,6 kilometrin päässä itään Anianpellon suuntaan nyt kaavamuutoksen kohteena olevalta kiinteistöltä (muinaisjäännösrekisterin kohde Kuivurinmäki 1000047134). Kaavamuutoksen kohteena olevan kiinteistön alue on kuulunut ennen vuosina 1842–1849 toteutettua isojakotoimitusta Hillillän kylän ulkojakomaihin, niin kutsuttuun Kolmjakosenmaahan[5].

Lahden museot vahvisti kaavamuutoksen laatijan kanssa käymässään sähköpostikeskustelussa elokuussa 2026, että kaavamuutoksen kohteena olevalla kiinteistöllä on suoritettava arkeologinen

[1] esim. Haggrén 2015, s. 501.
[2] Museovirasto 2017.
[3] Koskinen 2021.
[4] Bakhia 2023.
[5] esim. Kansallisarkisto (KA) Maanmittaushallituksen uudistusarkisto (MHA) H2:3/11-28.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi
lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

tarkastus sen alueella mahdollisesti sijaitsevien kiinteiden muinaisjäännösten varalta ja etenkin edellä mainitun historiallisen tien tarkemman sijainnin varmistamiseksi. Koska kyseessä oli pienialainen ja nopeasti tarkastettava kohdealue, Lahden museot suoritti maastotarkastuksen virkatyönään 11.8.2026.

Tarkastettu alue: Kaavamuutoksen kohteena olevan rakentamattoman kiinteistön Ahtolanranta käsittävä alue (ks. kartat 1 ja 2).

Metodi: Maastohavainnointi, koekairaus, lapionpistot, koekuoppa (2), metallinilmaisin

Paikkatieto: Raportissa ja sen liitteenä olevissa kartoissa käytetty koordinaattijärjestelmä on ETRS-TM35FIN ja korkeusjärjestelmä N2000. Korkeudet metreinä merenpinnan tasosta on otettu Maanmittauslaitoksen Laserkeilausaineisto 5 p:stä, jonka korkeustarkkuuden keskivirhe on enintään 10 cm kovilla ja avoimilla pinnoilla. Raporttia varten tuotettu kartta-aineisto piirrettiin QGIS-paikkatietoohjelmistolla (versio 3.44.11).

Historiallinen kartta- ja ilmakuva-aineisto: Suunnittelualueella ei nykykoordinaatistoon oikaistuilla vuoden 1766 Anianpeltoa ja Vääksynjokea ympäristöineen kuvaavalla kartalla[6] (ks. kartta 5) eikä vuosien 1842–1849 isojakotoimituksen kartalla[7] (ks. kartta 6) ole sellaisia rakenteita, joita nykyisin voisi tulkita muinaisjäännöksinä. Historiallisissa ilmakuvissa[8] ei näkynyt mahdollisen arkeologisen kulttuuriperinnön kannalta huomioitavia ilmiöitä.

Tarkastetun alueen kuvaus: Tarkastettu alue sijaitsee Toisella Salpausselällä, noin 4,8 kilometriä Asikkalan kirkosta kaakkoon ja noin 700 metriä Vääksyn kanavasta länteen heti valtatien 24 eteläpuolella. Alue käsittää Vesijärven rantaa kohti viettävän metsäisen kaistaleen (kartta 3), jolla on yksi rannansuuntainen tasaisempi terassimainen kohta (ks. kartta 4). Alueen maastonkorkeus vaihtelee välillä 95–81,9 m mpy. Puusto alueella koostuu varttuneesta sekametsästä, jossa kasvaa enimmäkseen koivuja ja mäntyjä. Pohjakerros on pääosin tuore kangas. Maankamara on enimmäkseen kivikkoista ja paikoin myös louhikkoista lukuun ottamatta hiekkaista ranta-aluetta. Pohjamaaperä on metrin syvyydessä alueen korkeammissa osissa hiekka ja rannan puolisessa matalammassa osassa karkea hieta[9] (ks. kartta 4). Alueen koillispuolella rinne nousee jyrkästi osana valtatien 24 pengerryksiä (ks. kuva 2). Alueella ei ole rakennuksia, mutta rannan tuntumassa alueen lounaisosassa sijaitsee maahan kaivettu vesijohto ja saostuskaivo (ks. kuvat 5 ja 6). Vuosien 1842–1849 isojakotoimituksen kartalla ja asiakirjoissa alue on merkitty kankaaksi (”*Mo*”) ja rannan tuntumassa vesijättömaaksi (”*Tilllandning*”)”[10]. Historiallisesta kartta- ja ilmakuva-aineistosta voi havaita Vesijärven pinnan muutokset alueen rantaviivassa eri vuosisatoina (ks. kartat 5, 6, 7, ja 8).

Maastotyöt: Maastotarkastus suoritettiin yhden työpäivän aikana hyvissä sääolosuhteissa. Tarkastettava alue kuljettiin läpi silmämääräisesti havainnoiden, minkä yhteydessä alueen eri osiin tehtiin muutamia lapionpistoja ja maakairauksia pääasiassa pintamaaperän laadun selvittämiseksi. Alue tutkittiin kattavasti myös metallinilmaisimella (Minelab Equinox 900). Alueelle kaivettiin sen eri osiin

[6] Krigsarkivet (KrA) Finska handritade kartor (FHK) Pf 79 nr 1.
[7] KA MHA H2:3/11-28.
[8] Maanmittauslaitos (MML) Historialliset ilmakuvat.
[9] Geologian tutkimuskeskus (GTK) 2026.
[10] KA MHA H2:3/11-28.

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

kaksi koekuoppaa. Havainnot ja koekuopat dokumentoitiin kirjallisesti, valokuvaamalla (Nokia XR21) ja RTK-GNSS-mittauksin (South SurvStar N80T tablet), joiden horisontaalinen paikannustarkkuus oli mittausten aikana vähintään 1,3 m.

Havainnot ja tulokset: Laserkeilausaineisto 5 p:ssä erottuva tierakenne voitiin paikantaa maastossa tarkemmin. Hiekkapintainen vanha tierakenne kulkee alueen poikki sen luoteisreunasta kaakkoisreunaan noin 50 metrin matkalla noudattaen idän puolen naapurikiinteistöllä kulkevaa päällystetyn yhdystien linjaa (ks. kuva 1). Tierakenne nousee keskimäärin noin 0,4 m ympäristöään korkeammalle ja sitä reunustaa lounaispuolella reunakiveys, joka todettiin tierakenteen toiselta puolelta vain sen puolivälin kohdilta. Reunakiveys on rakennettu noin 0,2–0,5 m kokoisista lohkareista ja on leveydeltään tierakenteen luoteisosassa noin 1,2 m ja sen kaakkoisosassa noin 1,9 m, jossa kiveys on selkeämmin erottuva, mutta myöhemmin muokatun oloinen (ks. kuva 5). Tierakanteen kokonaisleveys reunakiveyksineen vaihtelee luoteisosan 5,2 metrin ja kaakkoisosan 7,6 metrin välillä varsinaisen tieuran ollessa noin 3,5–4,5 m leveä. Tierakenteen luoteisosaan on kasattu maasta noin 2 ×3 × 1 m kokoinen valli, joka katkaisee tien kulun. Tierakenteen luoteisosaan kaivettiin yksi 0,5 × 0,5 m kokoinen koekuoppa (kk 1: N 6783223, E 420488, Z 88,2 m mpy). Koekuopasta (ks. kuvat 6 ja 7) todettiin 7 cm paksun pintahumuksen alta 31 cm paksu harmaan hiekan kerros, jonka seassa oli halkaisijaltaan 5–15 cm kokoisia pyöristyneitä kiviä ja yksi huomattavasti suurempi kivi. Kerros vaihettui 7 cm paksuksi harmaan hiekan kerrokseksi, jonka alta todettiin 9–21 cm paksu ruskean hiekan kerros. Alimpana todettiin tasalaatuisen harmaan saven kerros, josta ei päästy läpi pohjamaahan saakka käytössä olevilla välineillä. Savikerroksen paksuuden todettiin olevan vähintään 25 cm. Koekuoppa oli löydötön. Alueen alavammalle ranta-alueelle kaivettiin 0,3 × 0,3 metrin kokoinen toinen koekuoppa (kk 2: N 6783193, E 420485, Z 83,17 m mpy). Koekuopasta (ks. kuva 8) todettiin 3 cm paksun pintahumuksen alta 14 cm paksu vaaleanruskean hiekan kerros, jonka alla oli 31 cm paksu harmaan hiekan ja sen seassa olevien savilinssien kerros. Kerros vaihettui harmaaksi savensekaiseksi hiekaksi, jonka alta todettiin pohjamaana harmaa savi. Noin 15 cm syvyydestä vaaleanruskeasta hiekasta todettiin löytöinä yksi pala valkoisesta posliiniastiasta ja yksi pala väritöntä pullolasia, jotka olivat molemmat järviveden pyöristämiä (ks. kuvat 8 ja 9). Löytöjä ei talletettu. Tarkastetulta alueelta ei tehty havaintoja arkeofyyteistä, eikä sillä todettu esihistoriallisen ajan ilmiöitä. Metallinilmaisimella tehdyissä tutkimuksissa todettiin vain yksittäinen modernin alumiinitölkin pala, eikä metallisignaaleja muuten havaittu.

Nykykoordinaatistoon oikaistujen vuosien 1766[11] ja 1842–1849[12] tilannetta kuvaavien karttojen tietojen perusteella keskiajan lopulta peräisin oleva tie ei ole koskaan kulkenut tarkastetulla alueella, vaan on noudattanut vielä vuoden 1949 ilmakuvassa[13] näkyvää tien linjaa kulkien kaavamuutoksen kohteena olevan kiinteistön koillis- ja pohjoispuolelta (ks. kartat 5, 6, ja 7). Mainittu historiallinen tie on jäänyt viimeistään 1960-luvulla nykyisenä kantatienä 24 tunnetun tien alle, kun silloista tielinjaa on parannettu (ks. kartat 7 ja 8). Tarkastetulta alueelta todettu ja maastossa dokumentoitu vanha tierakenne on sijainnistaan päätellen ja ominaisuksiensa puolesta saatettu rakentaa helpottamaan kulkua lähitienoon huvila-asumuksille jyrkkäpiirteissä maastossa mahdollisesti joko 1800-luvun lopulla tai jossain kohtaa 1900-luvun ensimmäistä puoliskoa. Rakenne ei arvellun ikänsä ja alkuperäisen käyttötarkoituksensa puolesta edellytä suojelutoimenpiteitä eikä sitä esitetä myöskään määriteltäväksi muuksi kulttuuriperintökohteeksi.

[11] KrA FHK Pf 79 nr 1.
[12] KA MHA H2:3/11-28.
[13] Maanmittauslaitos (MML) Historialliset ilmakuvat.

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Maastotarkastusraportti

21.8.2026
Alueellinen vastuumuseo

Maastotarkastuksen ja sitä varten tehtyjen kartta-analyysien perusteella voidaan näin ollen todeta, ettei kaavamuutokselle ole olemassa esteitä arkeologisen kulttuuriperinnön osalta.

Lahden museot / Päijät-Hämeen alueellinen vastuumuseo

tutkija, arkeologi Toni Paukku

Liitteet: Karttaliite, kuvaliite

Tiedoksi: Museovirasto, PlanDisain Oy

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi
lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Lähteet:

Arkistolähteet:

Avoimen tiedon keskus / Jyväskylän yliopisto.
Heikki Rantatupa historialliset kartat portaali.
KrA FHK Pf 79 nr 1. (1766). Alkuperäinen aineisto Kirgsarkivet (KrA) Finska handritade kartor (FHK). https://expo.oscapps.jyu.fi/s/vanhakartta. Viitattu 10.8.2026.

Kansallisarkisto (KA).
Maanmittaushallituksen uudistusarkisto. MHA U Uudistuskartat ja -asiakirjat.
H HÄMEEN LÄÄNI. Asikkala. H2:3/11-28 Hillilä; N:ot 1-9, isojaonkartta, jakokirja ja pyykkiselitys (1842-1849): Tiedosto 3. https://kansallisarkisto.fi/astia. Viitattu 10.8.2026.

Maanmittauslaitos (MML).
Historialliset ilmakuvat.
https://paikkatietoikkuna.fi/historiallisetilmakuvat. Viitattu 14.8.2026.
Vanhat painetut kartat -latauspalvelu.
Peruskartta 1:20 000, lehti 3112 02 Vääksy (painettu 1965, kartoitettu 1962). https://vanhatpainetutkartat.maanmittauslaitos.fi. Viitattu 10.8.2026.

Tutkimusraportit:

Bakhia. Alexander 2023. Asikkala Vääksy, Kuivurinmäki. Vanhan tiepohjan arkeologinen dokumentointi. Mikroliitti Oy.

Koskinen, Juuso 2021. Asikkala Vääksy Aniankedon ja Kuivurinmäen asemakaava-alueiden arkeologinen inventointi. Mikroliitti Oy.

Painetut lähteet ja muut julkaisut:

Haggrén, Georg. 2015. Keskiajan arkeologia. G. Haggren, P. Halinen, S. Raninen & (toim.) Muinaisuutemme jäljet: 369–534. Helsinki. Gaudeamus.

Museovirasto. 2017. Historialliset tiet - ohje.

Paikkatietoaineistot:

Geologian tutkimuskeskus (GTK). 2026.
WMS-rajapintapalvelut. Maaperä.
https://gtkdata.gtk.fi/arcgis/rest/services/Rajapinnat/GTK_Maapera_WMS/MapServer. Viitattu 10.8.2026.

Maanmittauslaitos (MML). 2026.
Avoin Karttakuvapalvelu (WMTS).
https://avoin-karttakuva.maanmittauslaitos.fi/avoin/wmts/1.0.0/WMTSCapabilities.xml. Viitattu 10.8.2026.

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Karttapaikka. Tiedostopalvelu.
https://asiointi.maanmittauslaitos.fi/karttapaikka/tiedostopalvelu.
Viitattu 10.8.2026.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi

lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Maastotarkastusraportti

21.8.2026
Alueellinen vastuumuseo

Karttaliite

Kartta 1. Tarkastetun alueen sijainti (rengastettuna punaisella katkoviivalla) peruskarttapohjalla (Maanmittauslaitos 2026). Mittakaava 1:100 000.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi

lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Maastotarkastusraportti

21.8.2026
Alueellinen vastuumuseo

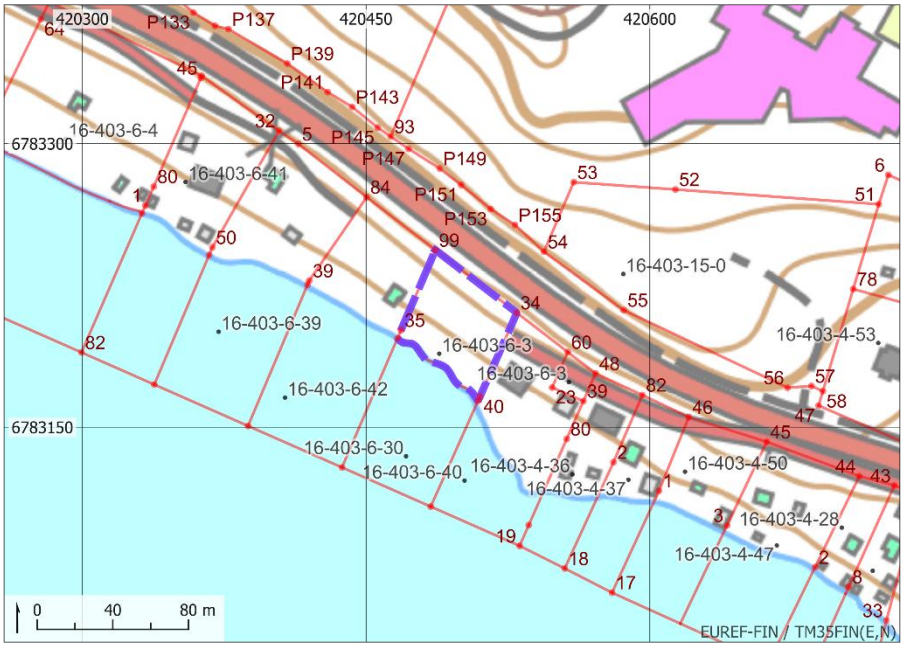

Kartta 2. Tarkastettu kaavamuutoksen kohteena olevan rakentamattoman kiinteistön (Ahtolanranta) alue (merkittynä sinisellä katkoviivalla) ja sen ympäristön kiinteistöt rajamerkkeineen peruskarttapohjalla (Maanmittauslaitos ja kunnat 8/2026). Valtatien 24 etelä- ja lounaispuolen kiinteistöille vievää päällystettyä yhdystietä ei ole merkitty jatkumaan tarkastetulle kiinteistölle. Mittakaava 1:4000.

Kartta 3. Tarkastettu alue vuoden 2024 ortoilmakuvassa (Maanmittauslaitos 2026). Havaittu päällystämättömän tienpohja ei erotu kuvassa alueella kasvavan puuston alta. Mittakaava 1: 4000.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi

lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

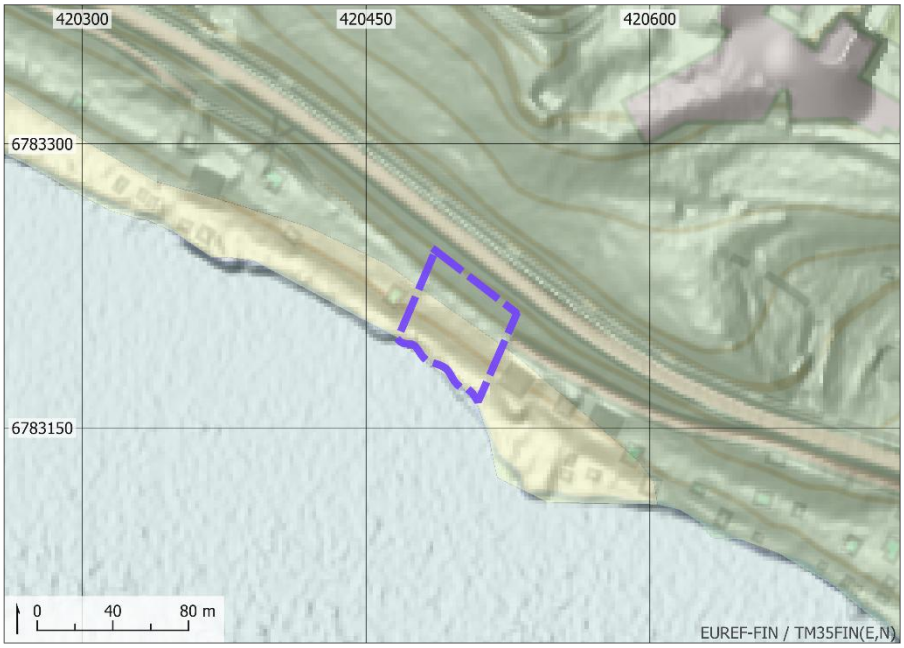

Kartta 4. Tarkastetun alueen maankamara ja topografia. Pohjamaalajit yhden metrin syvyydessä (Geologian tutkimuskeskus 2026) sekä KM2-korkeusmallista visualisoitu paljaan maan pinta (vuoden 2010 laserkeilauksesta) peruskarttapohjalla (Maanmittauslaitos 2026). Alueen keskiosasta rantaan ulottuva osa on merkitty karkeaksi hiedaksi (keltaisella) ja koillisosa hiekaksi (vihreällä). Mittakaava 1: 4000.

Kartta 5. Tarkastettu alue otteella Anianpeltoa ja Vääksynjokea ympäristöineen kuvaavalta vuoden 1766 kartalta (KrA FHK Pf 79 nr 1). Savon ja Hämeenlinnan välinen tie kulkee koillisen ja pohjoisen puolelta aluetta. Kartan oikeaan alanurkkaan on merkitty talvitien kohta. Mittakaava 1: 4000. Oikaisun kokonaiskeskivirhe 4,5 metriä.

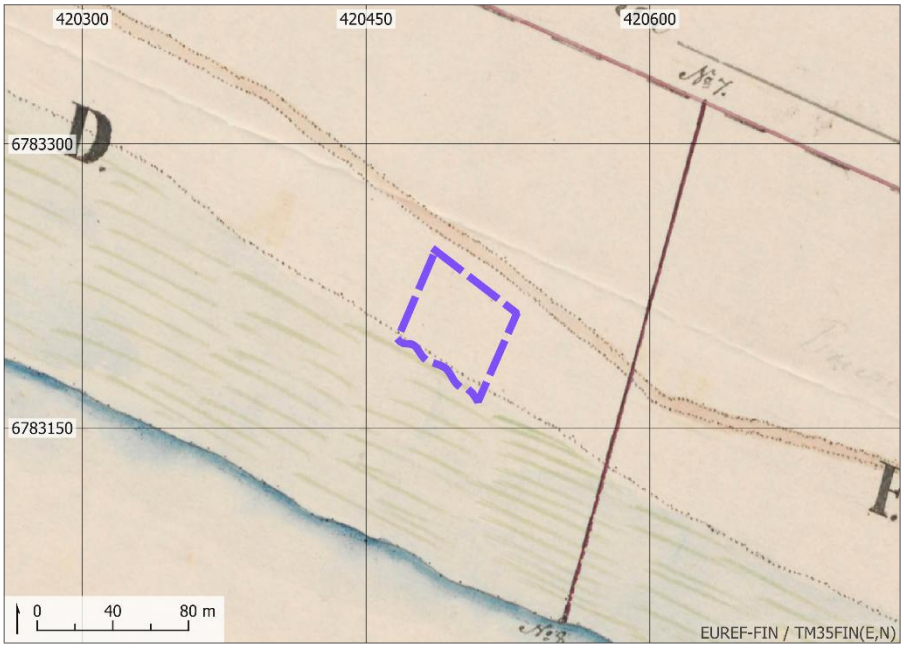

Kartta 6. Tarkastettu alue otteella nykykoordinaatistoon oikaistusta vuosien 1842–1849 isojakotoimituksen kartasta (KA MHA H2:3/11-28). Savon ja Hämeenlinnan välinen tie kulkee koillisen ja pohjoisen puolelta aluetta. Tarkastettu alue on merkitty karttaan kankaaksi ja ranta vesijätöksi. Mittakaava 1: 4000. Oikaisun kokonaiskeskivirhe 1,2 metriä.

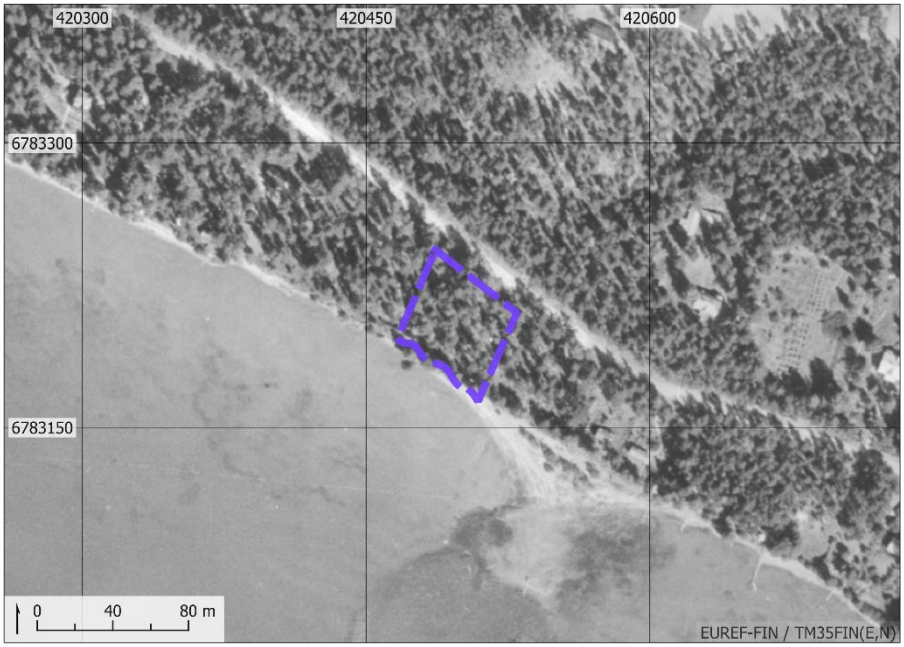

Kartta 7. Tarkastettu alue vuoden 1949 ortoilmakuvassa (Maanmittauslaitos 2026). Kuvanoton ajankohtana alueen koillisen ja pohjoisen puolelta kulkenut, vuonna 1938 kantatieksi 58 nimetty tieosuus noudattaa aiempaa historiallisen tien linjausta. Mittakaava 1: 4000.

Kartta 8. Tarkastettu alue vuoden 1960 ortoilmakuvassa (Maanmittauslaitos 2026). Alueen koillisen ja pohjoisen puolelta kulkenutta tietä on levennetty ennen muuttamista kantatieksi 4 vuonna 1963. Kantatien 4 linjauksen myöhempien muutosten jälkeen kuvassa näkyvä tieosuus nimettiin vuonna 1996 valtatieksi 24. Mittakaava 1: 4000.

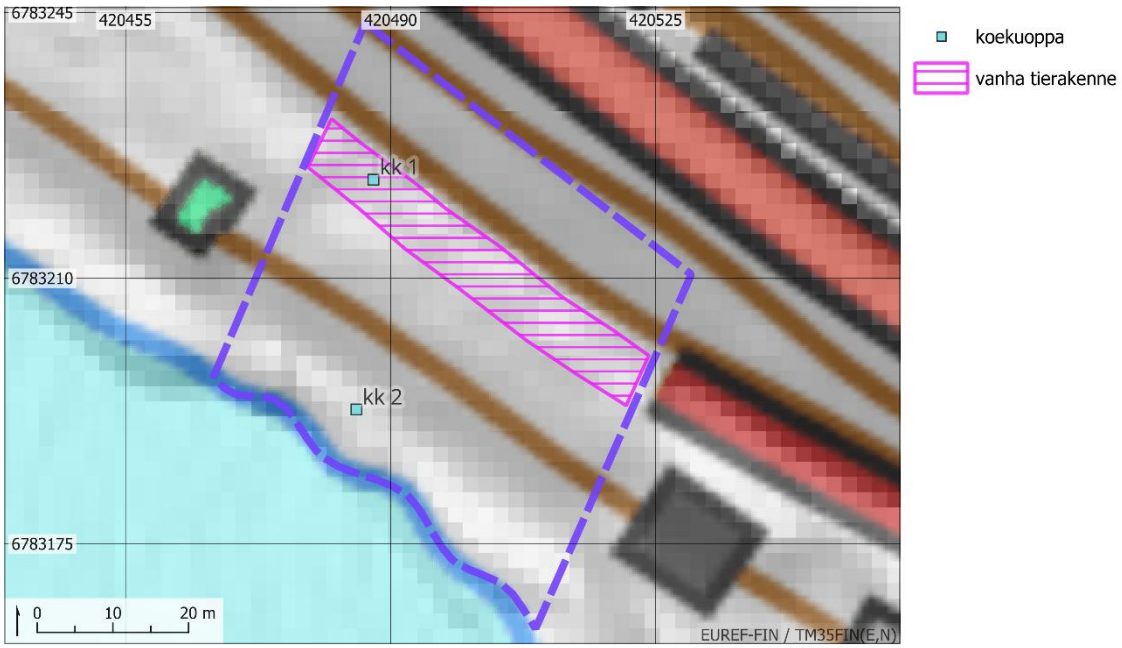

Kartta 9. Koekuopat 1, 2 ja vanhan tierakenne sekä KM2-korkeusmallista visualisoitu paljaan maan pinta (vuoden 2010 laserkeilauksesta) peruskarttapohjalla (Maanmittauslaitos 2026). Mittakaava 1:2000.

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Maastotarkastusraportti

21.8.2026
Alueellinen vastuumuseo

Kuvaliite

Kuva 1. (OMA202620:18). Asikkala. Ahtolanranta. Tutkitun tien kulku tarkastetulla tontilla. Taustalla naapurikiinteistön rakennuksia. Kuva luoteesta. Kuvaaja Toni Paukku.

Kuva 2. (OMA202620:19). Asikkala. Ahtolanranta. Näkymä tarkastetun alueen koillispuolelta kohti valtatietä 24 ja sen jyrkkää pengerrystä. Kuva eteläkaakosta. Kuvaaja Toni Paukku.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi

lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Maastotarkastusraportti

21.8.2026
Alueellinen vastuumuseo

Kuva 3. (OMA202620:20). Asikkala. Ahtolanranta. Näkymä tarkastetun alueen luoteisosasta kohti alempana sijaitsevaa Vesijärven rantaa. Kuva koillisesta. Kuvaaja Toni Paukku.

Kuva 4. (OMA202620:21). Asikkala. Ahtolanranta. Tarkastetun alueen lounaisosassa sijaitseva saostuskaivo ja vesijohdon kohta. Taustalla Vesijärvi. Kuva pohjoiskoillisesta. Kuvaaja Toni Paukku.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi

lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Kuva 5. (OMA202620:22). Asikkala. Ahtolanranta. Vanhan tierakenteen reunakiveystä tarkastetun alueen itäosassa. Kuva eteläkaakosta. Kuvaaja Toni Paukku.

Kuva 6. (OMA202620:23). Asikkala. Ahtolanranta. Vanhaan tierakenteeseen kaivettu koekuoppa 1. Kuva kaakosta. Kuvaaja Toni Paukku.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi

lahdenmuseot.fi

LAHDEN MUSEOT
Lahti City Museums

Kuva 7. (OMA202620:24). Asikkala. Ahtolanranta. Koekuoppa 1 (ETRS-TM35FIN: N 6783223, E 420488, Z 88,2 m mpy). Kuva pohjoisluoteesta. Kuvaaja Toni Paukku.

Kuva 8. (OMA202620:25). Asikkala. Ahtolanranta. Koekuoppa 2 (ETRS-TM35FIN: N 6783193, E 420485, Z 83,17 m mpy). Kuva etelästä. Kuvaaja Toni Paukku.

Kuva 9. (OMA202620:26). Asikkala. Ahtolanranta. Koekuopasta 2 todetut löydöt (pala valkoisesta posliiniastiasta ja pala väritöntä pullolasia). Löytöjä ei talletettu. Kuvaaja Toni Paukku.

PL 113, 15111 Lahti | PO Box 113, 15111 Lahti, Finland
etunimi.sukunimi@lahti.fi

lahdenmuseot.fi